

בש"פ 5280/19 - קארין אברמסון נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5280/19

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

העוררת: קארין אברמסון

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטת ע' אטיאס) במ"ת 69825-10-18 מיום 1.8.2019

תאריך הישיבה: י"ח באב התשע"ט (19.08.19)
בשם העוררת: עו"ד מיכאל כרמל

בשם המשיבה: עו"ד מריה ציבלין

החלטה

לפני ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (השופטת ע' אטיאס) מיום 1.8.2019 במ"ת 69825-10-18, במסגרתה נדחתה בקשת העוררת לעיון חוזר בתנאי מעצרה בפיקוח אלקטרוני.

1. ביום 29.10.2018 הוגש נגד העוררת כתב אישום, אשר תוקן במסגרת הסדר טיעון ביום 7.7.2019. על פי המתואר בכתב האישום המתוקן, עובר לתאריך 19.9.2018 קשרה העוררת קשר עם אחר או אחרים שזהותם אינה ידועה למשיבה לייבא סמים מסוכנים מהולנד לישראל. לשם כך, סוכם כי הסמים המסוכנים יישלחו בדואר לעוררת. בהמשך לכך, נשלחו לישראל מהולנד מספר חבילות, בהן אלפי טבליות של סם מסוכן מסוג mdma. בנוסף, בעת מעצרה של העוררת ונאשם נוסף, נמצאו בדירתם סמים מסוכנים מסוגים שונים. בגין מעשים אלה הואשמה העוררת

בקשורת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); יבוא סמים לפי סעיף 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים המסוכנים); ניסיון להחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) ו-(ג) לפקודת הסמים המסוכנים בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין; החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) ו-(ג) לפקודת הסמים המסוכנים בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין; ושימוש במסמך מזויף לפי סעיף 420 לחוק העונשין.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המשיבה בקשה למעצר העוררת עד תום ההליכים המשפטיים נגדה. ביום 5.11.2018 קיים בית המשפט (השופט א' פורת) דיון בבקשה, במהלכו הסכים בא-כוח העוררת לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר נגד העוררת וביקש כי בית המשפט יורה על הכנת תסקיר מעצר על אודות העוררת. בתום הדיון קבע בית המשפט כי בנסיבות העניין ובשים לב לשתיקתה של העוררת בחקירתה, אין מקום לתת בה אמון ואין לבחון חלופת מעצר בעניינה. לנוכח האמור, הורה בית המשפט על מעצרה עד תום ההליכים המשפטיים נגדה. על החלטה זו הגישה העוררת ערר וביום 22.11.2018 הורה בית משפט זה על קבלתו באופן ששירות המבחן נתבקש לערוך תסקיר מעצר בעניינה של העוררת (בש"פ 8137/18, השופט י' עמית).

3. בהתאם לכך, ביום 10.12.2018 הגיש שירות המבחן תסקיר מעצר וביום 18.12.2018 הוגש תסקיר משלים. בתסקירים נמסר כי ניתן להתרשם מהעוררת שקיימים אצלה דפוסי התנהגות שוליים וקושי בהצבת גבולות נוכח פיתויים חיצוניים וחומריים. זאת לצד היעדר מעורבות קודמת בפלילים ורקע משפחתי נורמטיבי. שירות המבחן נפגש עם המפקחים המוצעים והתרשם כי הם ערים לדרישות הפיקוח ומעוניינים לשמש עבור העוררת גורם מייצב ומציב גבול. יחד עם זאת, העריך שירות המבחן כי המפקחים אינם מבינים את הסיכון במצבה ואת התחכום הכרוך בהתנהלותה וכי הם לא יוכלו לצמצמם את הסיכון הנשקף ממנה. לאור האמור, נמנע שירות המבחן מלהמליץ על שחרורה לחלופת מעצר.

4. ביום 2.1.2019 קיים בית המשפט המחוזי דיון בעניינה של העוררת. חרף המלצת שירות המבחן, סבר בית המשפט כי תקופת המעצר בה שהתה העוררת יצרה אלמנט מרתיע וכי יש בחלופה המוצעת כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנה. עוד ציין בית המשפט כי התרשם מן המפקחים המוצעים והסתייגויות שירות המבחן בעניינם אינן מקובלות עליו. בהתאם לכך, הורה בית המשפט על מעצר העוררת בפיקוח אלקטרוני בבית סבתה ללא חלונות התאוררות וללא גישה לאינטרנט. בהמשך, בהחלטה מיום 20.3.2019 התיר בית המשפט (השופט נ' סילמן) 'חלון התאוררות' בכל יום בין השעות 17:00-19:00.

5. ביום 7.7.2019 הציגו הצדדים לבית המשפט הסדר דיוני במסגרתו תוקן כתב האישום והעוררת הודתה בעבירות המיוחסות לה. בהתאם לכך, הרשיע בית המשפט (השופט ר' בש) את העוררת בעבירות המפורטות לעיל, הורה על הכנת תסקיר שירות מבחן וקבע את הטיעונים לעונש ליום 27.10.2019. עם זאת, ביום 14.7.2019 הגישה העוררת בקשה לעריכת תסקיר מעצר נוסף במסגרתו תיבחן האפשרות להסיר את האיוזק האלקטרוני ולאפשר לה לצאת לעבוד. במסגרת הבקשה ציינה כי לנוכח הודאתה בעבירות המיוחסות לה ולקיחת האחריות מצידה, בשלה העת להורות על הסרת האיוזק האלקטרוני והרחבת חלונות ההתאוררות כך שיתאפשר לה לצאת לעבוד ולסייע בפרנסת בני משפחתה.

6. ביום 1.8.2019 נדונה בקשת העוררת לעיון חוזר בתנאי מעצרה. לאחר ששמע את טענות באי-כוח הצדדים, קבע בית המשפט המחוזי (השופטת ע' אטיאס) כי אין מקום לקבל את הבקשה. נקבע כי הודאתה של

העוררת במיוחד לה מגבירה את המסוכנות הנשקפת ממנה ולא מחלישה אותה. כמו כן, התיק העיקרי קבוע לשמיעת טיעונים לעונש ביום 27.10.2019 והכנת תסקיר נוסף תימשך מספר שבועות. בשים לב לאמור, גם אם יבוא שירות המבחן בהמלצה על הקלה בתנאי מעצרה בפיקוח אלקטרוני של העוררת, הרי שאין זה סביר כי ימצא מעסיק לפרק זמן כה קצר ועל כן אין תוחלת בכך. עוד צוין כי העוררת סירבה להצעת בית המשפט להרחבת חלונות ההתאווורות בשעה נוספת בבוקר. מכאן הערר שלפני.

7. בערר נטען, כי שגה בית המשפט עת דחה את בקשת העוררת ששירות המבחן יחוה דעתו פעם נוספת על תנאי מעצרה. לדבריה, מעצר בפיקוח אלקטרוני אינו מקדמה על חשבון העונש ואין חשש שהיא תמלט מאימת הדין. מרכז חייה של העוררת הוא בישראל, ובמשך כל התקופה בה שהתה בפיקוח אלקטרוני לא נרשמה כל הפרה מצידה. עוד ציינה העוררת כי תקופת המעצר בה שהתה מהווה גורם מרתיע וידוע לה היטב כי הפרת תנאי השחרור תהא עילה להחזירה למעצר. בנוסף, הגם שלאחר נטילת האחריות על מעשיה לא עומדת לה חזקת החפות, הרי שבשים לב למועד הדיון בתיק העיקרי ולאפשרות כי תתבקשנה דחיות נוספות מצד שירות המבחן, יש מקום להורות על עריכת תסקיר מעצר נוסף בתנאי מעצרה, בקשה צנועה בנסיבות העניין. בסופו של דבר מדובר באישה שאין לה עבר פלילי וניתן לרחוש לה אמון ולאפשר לה הקלה בתנאי המעצר לשם חיפוש עבודה.

8. המשיבה החזיקה אחר החלטת בית המשפט המחוזי וטענה כי מסוכנותה של העוררת מוכחת וכי העונש הצפוי לה לא יהיה קל. הדיון בעניינה שבו תשמענה טענות הצדדים לעונש קבוע לעוד כחודשיים. על כן הזמנת תסקיר בשלב זה הינה חסרת משמעות.

9. לא ראיתי מקום להתערב בהחלטת בית המשפט המחוזי. העוררת הודתה בעבירות המיוחדות לה בכתב האישום המתוקן והטיעונים לעונש בעניינה קבועים כאמור לעוד חודשיים בלבד. במסגרת הליך גזירת הדין, העוררת אף ביקשה כי יוגש תסקיר בעניינה. שם יש להניח כי תינתן הדעת על מכלול צרכיה, מצוקותיה, התייחסויותיה, סגולותיה ואורחותיה של העוררת. אין טעם בנסיבות אלו להורות על שני תסקירים במקביל (ראו למשל: בש"פ 807/05 בסיוני נ' מדינת ישראל (2.2.2005)). זאת ועוד, בנסיבות העניין אני אף סבור כי מן הדין שבית המשפט אשר יגזור את דינה של העוררת, ולא שופט הדן בענייני המעצר לבדם, ייתן את דעתו על מכלול העניינים הקשורים בה, כמו גם הקלה בתנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני במידה ויראה לנכון לעשות כן לפני גזירת העונש (ראו גם: בש"פ 1981/11 מדינת ישראל נ' סויסה, פ"ד סד (3) 101 (2011)). בית המשפט אשר ישמע את הטיעונים לעונש הוא גם זה אשר ידע אם קיימת תוחלת במתן הקלה בתנאי המעצר. למשל, אם יהיה בדעתו במקרה זה להטיל על העוררת מאסר בפועל, החלטה מעין זו תהיה משמעותית ביותר במתן החלטתו בדבר גורל בקשת העוררת להקל עם תנאי מעצרה עד למועד מתן גזר דינה.

10. מסקנה זו מקבלת משנה תוקף נוכח העובדה שעם הרשעתו של נאשם בדיון פוקעת חזקת החפות שעמדה לו עד אותו שלב ונחלשת עוצמתה של זכותו לחירות. משכך, שונה מערך השיקולים שעל בית המשפט להביא בחשבון במסגרת בקשה לשינוי בתנאי המעצר של הנאשם המוגשת בשלב שלאחר שהורשע בדיון וטרם גזירת הדין, ממערך השיקולים הנשקלים על-ידו בבואו לדון בבקשה מעין זו המוגשת טרם שניתנה הכרעת הדין (והשוו: בש"פ 2595/11 מדינת ישראל נ' הררי (14.4.2011)).

11. לטעמי אפוא, אין מקום להורות על הכנת תסקיר מעצר עדכני של העוררת, וממילא אין מקום לשנות מתנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני בהם היא נתונה לעת הזו.

הערר אפוא נדחה.

ניתנה היום, י"ח באב התשע"ט (19.8.2019).

ש ו פ ט
